

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

הקלעים, אבל האמת כולה היא הרבה יותר מרה.

אני לא מצרף את שמי, כי אני קרוב מדי לנעשה בתחום זה, ודברי בחדאי לא ינעמו לעסקני הספורט.

קורא, תל-אביב

מטרות נעלות

הכתבה השבועית שלכם בעמודים הפנימיים של העיתון אירנה מוצאת חן בעיני. אתם מנצלים לרוב את העמודים המרכזיים כדי לפרסם תמונות של בחרות.

אני מציע שתשימשו בעמודים אלה למטרות נעלות יותר.

נאשם וסאם,

מקוה ישראל

וסאם

הקצין והטרמפיסטית

אם יגלו שקצין המשטרה באמת שידל את הסטודנטית המיסכנה, צריך לפרסם את שמו כדי שכל הציבור יידע מי הוא.

משה קוסביץ, ירושלים

בכתבה שלכם על קצין המשטרה והטרמפיסטית היו כמה רמזים עדינים על שני הצדדים הקשורים בפרשה. מדוע לא אמרתם בפה-מלא את כל הידוע לכם על שני הגיבורים ועל ליל-השידול?

מדוע לא פירסמתם את תמונתו של קצין המשטרה בלי כתם שחור, האם אתם חוששים מפני תגובה משטריתית?

אליהו כהן-הורין, יפו

כאשר נאסר לפרסום שם הסטודנטית, לא היה זה מוצדק לפרסם את שם הצד השני.

היו זמנים שטרמפיסטיות תמימות נזהרו מפני נהגים צעירים, שחיפשו חתיכות על הכביש. אחרי-כך פשט הנגע ועבר אל גברים נשואים ואנשים סולידיים. עכשיו גם קציני משטרה מנסים לצוד חתיכות על הכביש. עד היכן הגענו?

דליה אשרי, תל-אביב

כצל הצלב

אני נמצא בארץ יותר מאחת-עשרה שנה, ועד היום לא זכיתי לקבל עבודה, חוץ מימי בחירות.

אנשי המועצה המקומית בקריית-מלאכי הבטיחו לי לפני הבחירות שיהיה בסדר, אבל הבחירות כבר עברו, ואני וחברי עדיין מחוסרי-עבודה.

בשבוע שעבר החלטנו כמה חברים ש-

כהן והצלב

אנחנו נמיר את דתנו. עשינו הפגנה והחזקנו ביד צלב גדול. עכשיו אני רוצה שכל הארץ תדע: אם לא ידאגו לנו לעבודה, ואם לא יפסיקו לקפח אותנו בלישכת-העבודה המקורית מית אנחנו נפנה למוסדות הנוצריים ונמיר את דתנו.

רוני כהן, קריית-מלאכי

זכות קרימה כמדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

דובק
רויאל

יוצאת מן הכלל

פרסום ד"ר יעקבסון